

Una tolerància repressiva

Armand de Fluvià, Jordi Petit, Josep Boïgues, Miquel López... Són alguns noms, representants de tendències diverses, inclús antagòniques, dins el moviment gai de Catalunya, en uns moments de «tolerància repressiva», que de vegades no arriba ni a això.

Anna Permanyer

«L'homosexualitat no ha estat mai un problema, el problema ha vingut donat per la seva repressió. Cal desconstruir la identitat de l'homosexual, només estarem alliberats el dia en què no tinguem la necessitat de dir que ho som». Així veu el fet gai **Armand de Fluvià**, un dels primers lluitadors per l'alliberament gai a Catalunya.

L'any 1972, davant la repressió que patien els homosexuals i la promulgació de la llei de Perillositat Social es va fundar el MELH, Movimiento Español de Liberación Homosexual. A la clandestinitat treballaven **Armand de Fluvià**, **Lluís Rambla** i **Patrici Penalver**, entre altre. El MELH va posar les bases del que després, l'any 1975, seria el FAGC —Front d'Alliberament Gai de Catalunya—, el degà dels moviments gais a l'Estat espanyol.

Per a **Armand de Fluvià**, «el FAGC es va marcar dos objectius que en un principi s'han aconseguit. Un, vers els mateixos homosexuals, que s'acceptessin tal com eren. Un altre, vers la societat, per fer-li veure com eren realment els gais i acabar així amb els tòpics». Com diu **Jordi Petit**, fins el passat 28 d'octubre coordinador del FAGC: «El Front ha sabut posar en escena l'existència dels gais i els seus drets negats».

Paral·lelament al FAGC, va crear-se el 1976 l'Institut Lambda, «per tal d'ajudar la gent que tenia problemes i que, en un principi, no volia portar una lluita reivindicativa», ens explica **Josep Boïgues**, secretari de l'Institut. L'Institut va ser fundat per gent vinculada al FAGC, entre ells l'**Armand de Fluvià**, i «durant aquests anys ens hem complementat —diu **Josep Boïgues**—, encara que ara els plantejaments de la institució han anat canviant, ja que creiem que havíem de fer una tasca més viva, que era necessari crear un espai cultural, d'activitats, de relació, i així ho fem».

Malgrat tot, ens diu **Jordi Petit**, «encara queden moltes coses per fer. Ara vivim una situació que nosaltres

DOMÈNEC UMBERT

anomenem de tolerància repressiva». S'accepta el fet que hi hagi homosexuals, però no que es manifestin públicament i amb normalitat. «Ni les institucions ni la societat ho acaben d'assumir. A l'hora d'obtenir una veritable igualtat jurídica i social el gai continua discriminat, el Parlament de Catalunya aprova una proposició no de llei contra la discriminació dels homosexuals, però després no es posa a la pràctica. Encara hi ha fitxes policials de gais, i el que és més greu, el govern de Felipe González encara no ha fet una veritable llei antidiscriminatòria», ens explica **Miquel López**, de la comissió de professors del FAGC.

«Ara, davant la clara ofensiva reaccionària, política i cultural, que s'està produint a nivell mundial, cal mobilitzar-se. Davant problemes com la Sida, la sentència del Tribunal Suprem dels Estats Units condemnant les relacions homosexuals o, ara ma-

Dalt, Jordi Petit. Baix, manifestació del FAGC a Barcelona.

teix, el document de l'ex-Sant Ofici, cal reaccionar» afirma **Jordi Petit**. Davant de tot això, el FAGC ja ha fet la primera acció. Fa alguns dies presentava als mitjans de comunicació la seva campanya contra els bisbes. El Front Gai de Catalunya demandarà la Congregació per a la Doctrina de la Fe de l'església catòlica davant el Tribunal Internacional dels Drets Humans a Estrasburg.

La crisi del moviment gai

Armand de Fluvià, fundador del FAGC, creu que «aquell moviment de masses, assembleari i unitari que era el FAGC, avui dia ja no ho és. Crec que ha arribat el moment de replantejar-se quina és la missió que ha de tenir el FAGC, si és que n'ha de tenir cap. Cal connectar amb la gent, motivar-los». En el mateix sentit s'expressa **Jordi Petit**, quan diu que «els anys que s'apropen seran difícils per al moviment gai, el pes dels EUA i del Vaticà es notará, i per això cal treballar de forma més directa, donar iniciatives clares, i el FAGC, actualment, és incapaç de fer-ho».

Per a l'ex-coordinador del FAGC, aquesta organització ja ha acomplert la seva etapa històrica, en el sentit d'acabar amb la repressió més evident, i ara «cal sintonitzar amb la gent gai, que, com la resta de la societat, està desmobilitzada. Cal traduir el fet ideològic en propostes concre-

Eugeni Rodríguez i Miquel López, el FAGC, encara.

tes. El moviment gai té molts reptes per endavant i no es pot permetre el luxe de discutir si la revolució serà demà a les set i deu o a les set menys deu». És aquí d'on sembla que ha sorgit la diferència, ja que en el si del Front gai la situació no es veu de la mateixa forma. Per a **Miquel López**, «els plantejaments del FAGC no han canviat. El manifest de fundació del Front continua sent vàlid. Continuem en la línia d'alliberament, revolucionària i reivindicativa. No crec que la línia del FAGC hagi de replantejar-se. Cal continuar denunciant, d'entrada, la repressió subliminal que encara patim els marietes».

Cal continuar lluitant pel veritable alliberament gai; hi coincideixen tots. Ara bé, la forma de materialitzar aquesta lluita ja és una altra qüestió. Per a **Jordi Petit**, «al si del FAGC hi ha una greu crisi, perquè existeixen dos sectors que veuen de forma diferent la política d'acció a seguir». Segons Petit, hi ha dos corrents; l'un, que ell anomena radical, «rebutja la batalla pels drets civils o per les lleis i concreta les seves opcions en una protesta anti-això, anti-allò, i com més combativa millor. Una política que prima el fet ideològic per damunt de tot». L'altre corrent, el realista, on se situa **Petit**, «vol fer una política de propostes reals, on el fet ideològic es tradueix en propostes concretes, com ara el Casal de Gais i Lesbianes que s'intenta crear, o el treball per la Sida. Dos temes dels quals el FAGC es desentén».

Des del FAGC la situació es valora de diferent forma. Per a **Eugeni Ro-**

dríguez, del Grup de Joves per l'Alliberament Gai, «a la conferència del Front que es va celebrar el mes de maig van sortir aquestes dues concepcions que el Petit anomena radical i realista, però això és una qüestió que sempre hi ha estat. Que en el FAGC hi hagi tendències és lògic, com en qualsevol moviment, i més en el nostre, on cap gent de diferents formacions i molts d'ells amb doble militància».

El FAGC no vol donar importància a l'assumpte. **Miquel López** qualifica el fet com una qüestió personal que cal resoldre des de dins: «No vull entrar en detalls, no vull que la notícia sigui la dimissió del Jordi. En el FAGC hi ha una línia majoritària que seguïem tots i que no era la que seguia el Petit. Llavors, davant d'això, el Jordi s'ha desmarcat. No l'interessava continuar en aquesta línia més o menys radical i reivindicativa. Abans del Petit van marxar personatges, per a mi molt més importants en el moviment gai a Catalunya, com és l'**Armand de Fluvià**, i ho van fer tranquil·lament».

La crisi és oberta, **Jordi Petit** pensa proposar a l'assemblea general del FAGC la dissolució com a organització i «la seva estructuració en funció del que cadascú cregui més convenient». «Per respecte al passat —diu Petit—, i a la història del FAGC, els que vulguin continuar farien bé a dissoldre l'organització o be canviar-ne la denominació, ja que no es tractarà d'un front unitari». Malgrat això, «el FAGC continua i això no ho posa en dubte ningú. L'única persona —diu

NOVETATS EN LLIBRES

POETES, MORISCOS
I CAPELLANS

Joan Fuster.
La Unitat, 104.

Una visió rica i variada de la societat valenciana en diferents moments de la seua història, recollida en un llibre ja clàssic de Joan Fuster.

EDITORIAL TRES I QUATRE

VISIÓ, LLUM I COLOR

Enciclopèdia Barcanova de la Ciència. Col·lecció: L'Univers de la Ciència.

En aquest llibre es descriu què és la llum, com la veiem nosaltres i els animals, i com la utilitzem en la nostra vida quotidiana.

BARCANOVA

EL TEATRE AL PAÍS VALENCIÀ
DURANT LA GUERRA CIVIL
(1936-1939), 2 vols.

Ricard Blasco.
Biblioteca de Cultura Catalana,
62-63.

CURIAL EDICIONS
CATALANES, S. A.

LLENGUA COU

- Antoni Ferrando
- Miquel Nicolàs
- Manuel Perez Saldanya
- Vicent Salvador

GREGAL LLIBRES

FRANCESCO

Josep M. Ballarín. El Cangur, 96.
216 pàgs.

«Com seria Francesc d'Asís si visqués ara? Ballarín ens en dona la seva visió en unes proses escrites en un llenguatge poètic i popular alhora.

EDICIONS 62

JOCS POPULARS

Josep Bataller Calderon.

Els nostres jocs recollits exhaustivament.

EDICIONS DEL BULLENT

MUTS I A LA GÀBIA

Andreu Martín. La Negra, 2.

Una novel·la que us deixarà muts (i a la gàbia?). Una investigació contra rellotge que vol imitar els gestos de Humphrey Bogart o de Philip Marlowe.

EDICIONS DE LA MAGRANA

SOLDADA ROJA

Joan Bohiques i Manuel Joan i Arinyó.

Un esplèndid relat de novel·la negra, que passa entre València i Cullera.

EDITORIAL EMPÚRIES

DICCIONARI JURÍDIC
CATALÀ

Un volum de 14 x 21, 480 pàgines.

De venda a llibreries.
«Els diccionaris de l'Enciclopèdia».

ENCICLOPÈDIA CATALANA

HERBES PER CURAR, HERBES
PER CUINAR

Ludo Chardenon. Els Tres Musols, 5.

Remeis i receptes tradicionals de Provença.
Amb un pròleg de Lawrence Durrell.

ALTA FULLA

Miquel López— que crec que vol enfonçar el FAGC és en Jordi Petit. Ell no ha jugat net, i amb tota una sèrie de coses que ha fet, i que ara no diré, em demostra que el que vol és fer-nos la punyeta».

El País Valencià és el paradís del gai

«El Parlament aprova disposicions no de llei antidiscriminatòries, però a l'hora de la veritat la Generalitat no dona subvencions; els seus membres fan declaracions contra els homosexuals que en altres països d'Europa serien sancionades, i aquí no passa res. El pitjor enemic del moviment gai a Catalunya, a nivell institucional i polític, és Convergència i unió», afirma Jordi Petit.

De la mateixa manera s'expressa el FAGC, que reclama respecte i igualtat perquè coses com les que van passar el mes de setembre al Parlament no es repeteixin. «Quan el grup socialista va proposar una esmena al projecte de llei dels drets de successió, on s'equiparaven els matrimonis legalitzats amb les parelles estables, els diputats de Convergència van posar el crit al cel. Van dir que era la primera vegada que en el molt il·lustre dret català s'intentava legalitzar l'amistança i que això, a més, podria donar pas a la legalització de l'homosexualitat».

Com diu Miquel López, «amb la dreta, dels partits conservadors, ja no cal parlar-ne, encara que fins i tot els partits d'esquerra van coixos amb el tema gai. El dia que CiU tingui un col·lectiu homosexual, perfecte. Fins i tot els socialistes que en tenien un, quan van pujar al poder, va desaparèixer».

Tot i això, la situació a Catalunya és bona si la comparem amb la resta de l'estat, el País Valencià, com diuen els mateixos gais, és un paradís per a ells. «Aquí s'han fet moltes coses, sempre s'ha tingut un punt de referència, ja sigui el FAGC a Catalunya, o el FAGI a les Illes i ara, al País Valencià, l'Institut Lambda, de recent creació».

«El futur dels homosexuals resideix en la desaparició del mateix concepte d'homosexualitat, la qual cosa portarà el fi de l'heterosexualitat. Sóc un idealista utòpic —ens diu Armand de Fluvià— i crec que l'utopia és factible. Jo no la veuré, però he de fer el possible perquè altres la vegin, igual que sé que no veuré mai la independència dels Països Catalans; doncs, és tot el mateix». □

LLIBRERIA
TRES I QUATRE

Pérez Bayer, 11. Tel. 352 91 10. 46002-València